

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σοῖστος < *σοῖζω < σοί.

1) *Ασογος 2, ὁ ἰδ., Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ.) κ.ά. — *Λεξ. Πρω. Δημοτρ.* 2) *Ασογος 4, ὁ ἰδ., Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ. κ.ά.) — *Λεξ. Δημοτρ.*

ασόλιαστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασόλιαστους* βόρ. ιδιώμ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σολιαστος < *σολιάζω*.

Ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐτέθη κάττυμα, ἐπὶ ὑποδημάτων ἔνθ' ἀν.: **Ασόλιαστα παπούτσια*. Συνών. *ἀμεξεσόλιαστος*, *ἀπέτισωτος*.

ασορτος ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. Σῦρ. Χίος κ.ά. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. *σόρτα* ἢ *σόρτε*.

*Ατυχῆς ἔνθ' ἀν.: *Εἶναι ἄσορτη ἢ κακομοῖρα* Σῦρ. *Ε, τὸν ἄσορτο, *εἶδα* μοῦ μέλλουδνε νὰ πάθω! (τί ἐμελλον νὰ πάθω) Κρήτ. Συνών. *κακόσορτος*.

ασοῦ Τσακων. Ἐξ ἁμαρτ. ἀρχ. Δωρικ. ἀθ ὦ παρὰ τὸ ἦ θ ὦ. Διηθῶ, στραγγίζω διὰ παννίου ὑγρὸν τι, σουρώνω: *Ασῆττε τὸ γὰ δύο φορὲ (ἐπέρασε τὸ γάλα δύο φορὰς ἀπὸ παννί).

ασουβάεντος ἐπίθ. Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουβαεντος < *σουβαεύω*.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἐκαλύφθη μὲ *σουβαῖν*, μὲ ἄσβεστοκονίαμα. Συνών. *ασουβάντιστος*.

ασουβάντιστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασουβάντ'στους* βόρ. ιδιώμ. *ασουβάδιστος* πολλαχ. *ασουβάδ'στους* πολλαχ. βορ. ιδιωμ. *ασοβάντιστος* ἐνιαχ. *ασουφάτιστος* Πελοπν. (Κορινθ.) *ασουφάτιστους* Μακεδ. (Βογατσ.) *ασιάτιστος* Μεγίστ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουβαντιστος < *σουβαντίζω*.

*Ασουβάεντος, ὁ ἰδ. ἔνθ' ἀν.: **Ασουβάντιστος τοῖχος*. **Ασουβάντιστη μάντρα*. **Ασουβάντιστο σπίτι* σύνηθ.

ασούβλιαστος ἐπίθ. Α.Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουβλιαστος < *σουβλιάζω < *σουβᾶς*.

*Ακάθατος, *ἀσυγύριστος*: Φρ. *Ανύπλητος κὶ *ασούβλιαστος*.

ασούβλιστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασούβλιστους* βόρ. ιδιώμ. *ασούγλιστος* ἐνιαχ. *ασούγλιστους* Μακεδ. *ασούβλιγος* ἐνιαχ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουβλιστος* < *σουβλίζω*.

*Ο μὴ διαπερασθεῖς εἰς ὄβελόν ἔνθ' ἀν.: *Ασούβλιστο ἀρνὶ σύνηθ.

ασούδωτος ἐπίθ. *Ηπ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουδωτος < *σουδώνω < *σούδα*.

*Ο μὴ ἔχων στένωμα, ἦτοι μέρος ὅπου τὰ ὕδατα ρέουν ὀρμητικῶς.

ασουλουμάδιαστος ἐπίθ. Σύμ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουλουμαδιαστος < *σουλουμαδιάζω* ἁμαρτ. *Ο ἄνευ ψιμυθίου, *ἄψιμυθιώτος*.

ασουλούπιαστος ἐπίθ. Πελοπν. (Κορινθ.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Δημοτρ.* *ἀσ'λούπιαστους* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουλουπιαστος < *σουλουπιάζω* ἁμαρτ.

*Ασουλούπωτος, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: **Ασουλούπιαστος ἄνθρωπος* Κορινθ. **Ασ'λούπιαστου κουρίτσ' Κοζ*.

ασουλούπωτος ἐπίθ. σύνηθ. *ἀσ'λούπουτους* βόρ. ιδιώμ. *ἀσ'λούπωτος* Στερελλ. (Δεσφίν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουλουπωτος < *σουλουπώνω*.

*Ο μὴ ἔχων καθόλου μορφὴν καλήν, κανονικὸν σχῆμα, ἄκομπος τὴν ἐμφάνισιν σύνηθ.: **Ασουλούπωτος ἄνθρωπος* - γάτος - σκύλλος κττ. **Ασουλούπωτη γυναῖκα* κττ. **Ασουλούπωτο κορίτσι* - κορμί - πόδι κττ. σύνηθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀγαρθοκαμωμένος* καὶ *ἀσκημοσοῦλουπος*.

ασουλφάνιαστος ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀσουρφάνιαστος* *Λεξ. Δημοτρ.*

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουλφανιαστος < *σουλφανιάζω < *σούλφανο*.

*Ο μὴ ἀπολυμανθεῖς ἢ προφυλαχθεῖς ἀπὸ ἀσθeneiῶν διὰ καπνισμοῦ ἢ ραντίσματος θείου, ἐπὶ ἀμπέλου: **Αμπέλι ἀσουρφάνιαστο*.

ασουμπαλάδα ἢ, ἁμαρτ. *ἀτζουβαλάδα* Α.Κρήτ. Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τῆς καταλ. -άδα (Ι). Ζωηρότης, ἀταξία: *Ξάνοιξε* *κειανὲ τὰ κωπέλλια *εἶδα* φρόνιμά *ναι, κ' ἐμένα *εἶδα* ἀτζουβαλάδα τὴν ἔχοντε.

ασουμπαλιὰ ἢ, ἁμαρτ. *ἀσουδαλιὰ* *Ανδρ. Μύκ. *ἀτσουδαλιὰ* Κρήτ. (Σητ.) *ἀτζουδαλιὰ* Κρήτ. *ἀνατζουδαλιὰ* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος*. Ἐλλειψις τάξεως, ἀκαταστασία, ἀδεξιότης ἔνθ' ἀν.: *Εἶδες* μὲν *ἀσουδαλιὰ* ποῦ *χει ἀπάνω του! *Ανδρ. *Ἥκαμνε πάλι τὴν *ἀσουδαλιὰ* του αὐτόθι. *Ατσουδαλιὰς δὲ μοῦ χρειάζου-*νται* Σητ. Συνών. *ἀσουρωσιὰ*.

ασουμπαλιάζω ἁμαρτ. Μέσ. *ἀτσουδαλιάζομαι* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος*. Γίνομαι οἶονεῖ *ἀσούμπαλος*, καταντῶ εἰς ἀκαθαρσίαν καὶ ἀκοσμίαν: Πολὺν *γαῖρό* *χομε νὰ πλύνωμε τὰ ροῦχα μας κ' *ἐτσουδαλιαστήκαμε*.

ασουμπαλιάρης ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀτσουδαλιάρης* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀσουμπαλιὰ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

*Ακάθατος: *Ατσουδαλιάρης εἶναι καὶ δὲ *δρώγω* *πρᾶμ'* ἀπὸν τὰ *χέρια* *δον* (*πρᾶμ'* = *πρᾶμα*, τίποτε). Συνών. *ἀσούμπαλος* 1, *βρομιάρις*, *βρόμικος*.

ασουμπαλοδουλειὰ ἢ, ἁμαρτ. *ἀτσουβαλοδουλειὰ* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τοῦ οὐσ. *δουλειὰ*. *Ατακτος, ἀδεξία ἐργασία: *Βιάζεται* καὶ *κάνει* ὅλο *ἀτσουβαλοδουλειές*.

ασουμπαλομάζωμα τό, ἁμαρτ. *ἀτσουβαλομάζωμα* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τοῦ οὐσ. *μάζωμα*. Πληθ. πράγματα ἀκάθαρτα, τὰ ὁποῖα συλλέγει *κάνεις* ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ: *Σ τὸ σπίτι μου *ἀτσουβαλομαζώματα* δὲ *θέλω*, μόνο νὰ τὰ πᾶς ἐκεῖα ποῦ τὰ *βρῆκες*.

ασούμπαλος ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀσούδαλος* *Ανδρ. Μύκ. *ἀτσούμπαλος* Σίφν. *ἀτσούδαλος* Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.) *ἀτζούδαλος* Κρήτ. (Μεραμβ. Ρέθυμν. Χαν. κ.ά.) Κύθν. Πάρ. *ἀτζούδαλος* Κρήτ. (Βιάνν.) *ἀνατσούμπαλος* Κίμωλ. *ἀνατζούδαλος* Κρήτ. *ἀνεσούμπαλος* Σῦρ. Χίος *ἀνεσούδαλος*

